

ACC. N:R. M. 6162 : 1-3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland. Upptecknat av: Karl Svensson,

Härad: Sunnerbo. Adress: Ivia, Hammeda.

Socken: S. Ljunga. Berättat av:

Uppteckningsår: 1939. Född år i

Uppteckningen rör Vallpojken - flickans arbete.

Skriv endast på denna sida!

3 sid.

ACC. N:R. 6162

Landskap: Småland. Upptecknat av: Karl Svensson,
Härad: Sunnerbo. Adress: Ivla, Håmmeda.
Socken: S. Ljunga. Berättat av: Emma Fredriksson,
Uppteckningsår: 1939. Född år ; S. Ljunga.

/
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då Emma Fredriksson var helt liten, c:a. 8-10 år gammal, fick hon tillsammans med en jämnårig flicka "gå vall" på ett skogsområde, vilket tillhörde Ivla by, och därav bar namnet "Ivla rya". Då flickorna ej själva kunde lokalisera sig i den stora skogen, skulle de på egen hand ej råkat hem. Här kom dock djuren dem till hjälp. Dessa voro trogna ledsagare, som säkert visste var hemmet var, och även gingo dit då tid ~~XXXX~~ kom. Dagen var emellertid lång, och flickorna blevo sömniga. Att lägga sig till vila, vägade de likväl ej, ty om korna i så fall gått ifrån dem, hade de ej råkat hem. Emma fann dock på råd. Då djuren lade sig att vila, kröp hon ned intill en kossa, och knäpp-
u sina händer om hennes hals. Här kunde hon nu sova i lugn och ro, ty då kon steg upp, väckte hon flickan.

Skriv endast på denna sida!

6162

ACC.-N:R.

Landskap: Småland: Upptecknat av: Karl Svensson,
Härad: Sunnerbo. Adress: Ivla, Hamneda.
Socken: S. Ljunga. Berättat av: Emma Fredriksson,
Uppteckningsår: 1939. Född år i S. Ljunga.

Det fanns varg på den tiden. En gång visade djuren
mycket stor rädsla. Flickorna fingo se tre vargar komma
springande. Som väl var blevo gråbenen rädda och begav
sig iväg.

Skriv endast på denna sida!

2.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R. 6162

Landskap: Småland. Upptecknat av: Karl Svensson,
Härad: Sunnerbo. Adress: Ivla, Hamneda.
Socken: S. Ljunga. Berättat av:
Uppteckningsår: 1939. Född år i

3.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Torparen Sven Johan Andersson, född i Södra Ljunga socken,

lär ha berättat följande: Då Sven som en liten gosse var

ute i skogen och vaktade djur medförde han som kost

bröd samt en slags mjölrätt kallad "jgavälling". Denna

senare förvarades i en liten träspann.

Då Sven Johan kände sig sömnig och trött, lade han sig

att vila mellan ett par oxar. Dessa voro mycket vänligt

sinnade mot den lille gossen, varför han kände sig

trygg i deras närhet.